

ת"פ 55052/01/13 - מדינת ישראל נגד גאולה צבאן

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 55052-01-13
15 ספטמבר 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גאולה צבאן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - רענן ברוך ועו"ד הדס בן אברהם

הנאשמת - בעצמה ובא כוחו עו"ד - ענת אסידו תורג'מן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשמת הודתה והורשעה בכתב אישום מתוקן, בכך שב- 20.12.10, במועד לא ידוע, ועד 20.1.11, החזיקה וניהלה מקום המשמש מ שחקי מזל אסורים באשקלון. תמורת ניהול המקום קיבלה מאחר גבי אלמקייס, שכר יומי בסך של 1000 ₪.

למרות שהעבירות נעברו כאמור בשנת 2010, כתב אישום הוגש רק ביום 28.1.13.

עניינו של העבריון עקרי גבי אלמקייס הסתים בהסדר טיעון ב- 24.2.14 ונגזר דינו ל- 6 חודשים מאסר מותנה וקנס בסך של 3000 ₪ שבהסכמת התביעה חולק ל- 10 תשלומים שווים ורצופים.

לגבי הנאשמת, עותרת התביעה לענישה זהה, תוך הותרת ההרשעה על כנה, בעוד הסניגורית ביקשה ששירות המבחן יבחנו אפשרות של הימנעות מהרשעה.

נתקבל שני תסקירים בעניינם מהן עולה כי כיום בת 39, רווקה, אם חד הורית לתינוק בן שנה וחצי, גרה עם אחיה באשקלון. לעת עתה, אינה עובדת, בעבר עבדה בעבודות מזדמנות. מדובר במי שירתה שירות מלא בצה"ל והשלימה 11 שנות לימוד.

מגיל צעיר כפי הנראה נקלעה בבעיות משפטיות וציות לסמכות במסגרת הלימודים.

עקב צנעת הפרט לא יפורטו נסיבות חייה הקשות והמורכבות, אך בשנים האחרונות חל שינוי בחייה.

אמה נפטרה לפני זמן קצר ומדובר במי שהיה לה קשר הדוק עמה.

אציין כי נסיבות חייה לא היו קלות כלל, וזאת בלשון המעטה.

היא מודעת לכך שביצעה עבירות, אך יחסה זאת לתקופה בה מצבה הכלכלי היה קשה. החלה לבלות במקומות שונים בהם הפעילו משחקי מזל, דבר שגרם לה לריגוש ובהמשך נענתה להצעה של גבי אלמקייס לנהל עבורו אחד המקומות.

שירות המבחן התרשמו כי היא בעלת יכולת לתפקוד תקין וליצירת תקשורת חיובית, אך גם מגלה התנהלות המאופיינת בפיצול וכי ללא מענה וסיוע מותאם אותם מאפייני אישיות יהוו גורם מגביר סיכון למועדות חוזרת ולכן ביטאו בפניה חשיבות בשילובה בהליך טיפולי מכיל כמתן מענה לצרכיה ולצורך צמצום הסיכון והיא נתנה הסכמתה לכך.

בנסיבות אלה, ממליצים להעמידה בצו מבחן למשך שנה. כמו כן, ממליצים על עונש חינוך של "צ" לצורך חידוד גבולות החוק ועל מנת להביאה לתפקוד נורמטיבי.

הואיל ומרבית חיה הבוגרים היו ללא רציפות תעסוקתית, בשל השינוי החיובי בו נמצאת בשנים האחרונות ולאור העובדה כי העבירה בוצעה לפני כ- 4 שנים, שירות מבחן סבורים כי הרשעה תחבל בהליך השיקום ויחליש המוטיבציה שלה להשגת שיפור בעתיד ולכן ממליצים לבטל ההרשעה.

שמעתי גם את הנאשמת שלדבריה, מאוד נחרצת ברצונה לנהל אורח חיים נורמטיבי, להשלים את לימודי התיכונים ולהמשיך בלימודים גבוהים.

הביעה רצון ללמוד משפטים, אך בעניין זה מפנה לפסקה השלישית בעמוד 2, באשר לאפשרות של תחושת כח ועצמאות לא מבוססים במצבי דחק, דבר שאף הוא דורש טיפול.

התביעה טוענת שלא נתמלאו התנאים המגבילים להלכת כתב וכי לא הוצגה אפשרות מיידית של פגיעה בתעסוקה עתידית.

באשר להלכות הקיימות המאפשרות הימנעות מהרשעה:

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, (פ"ד נ(3) 682) פסק בית המשפט העליון בעמ' 683 כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון, מפי כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (פ"ד נד(3) 685, 689):

ההמנעות מן ההרשעה הופכת, כמובן, באופן תיאורטי לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר ... כאשר מדובר בשורה של עבירות חמורות ... הופך עניין התחליף לענישה המצויה, לנושא קשה עוד יותר ליישום". [בר"ע 432/85, רומנו נ' מד"י, (תק-על 85 (3) 737)].

בבואו לשקול את האפשרות של הימנעות מהרשעה, מצווה בית המשפט לשקול גם את הצורך בהרתעה אפקטיבית של עבריינים אחרים, ואת האינטרס הציבורי (ע"פ 2083/96 הנ"ל בענין כתב (פד"י נ"ב (3) 337, 341); ע"פ 2669/00 הנ"ל בענין פלוני; ע"פ (מחוזי ת"א) 1134/94 הנ"ל, וע"פ 1356/94 **מדינת ישראל נ' ג'ורג'** (לא פורסם)).

בעבירות חמורות, חייב בית המשפט "**להטביע חותם פליליות**" על ידי הרשעת נאשם, שאם לא כן עלול הוא להעביר מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" [ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**, (פ"ד מז(3) 821, 835)].

המשנה לנשיא, כבוד השופט ש' לוי, פרט בהלכת כתב (ע"פ 2083/96 הנ"ל), **קווים מנחים, שאינם ממצים, להימנעות מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם, ואלו הם:**

(א) **האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;**

(ב) **מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה;**

(ג) **מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;**

(ד) **מידת הפגיעה של העבירה באחרים;**

(ה) **הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;**

(ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?

(ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה; האם הוא מתחרט עליה;

(ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;

(ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם." (שם, בעמ' 334).

מהאמור אם כן עולה כי לא מדובר בתנאים מצטברים וכי די בכך שמשמעות ההרשעה לדימוי העצמי של הנאשמת והשפעת הרשעה על תחומי פעילותה, וזאת יחד עם נטילת האחריות, החרטה שביטאה, העובדה שמדובר במעידה חד פעמית ולכן הסבירות שתמשיך לעבור הליכות לאחר הליך טיפולי, יורדת ולאור העובדה שעברה נקי, שמדובר בעבירה מסוג עוון וכתב האישום הוגש באיחור ניכר, ללא הצדקה, מצאתי כי בהחלט נתמלאו כל התנאים המאפשרים זאת.

לאור כל האמור, אני מורה על ביטול הכרעת הדין המרשיעה.

ניתנה והודעה היום כ' אלול תשע"ד, 15/09/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

גמר דין

בהמשך למצוין לעיל, לאחר שנתנה הסכמתה לבצע עבודות של"צ מהיקף גדול מהמומלץ,

אני גוזרת על הנאשמת העונשים כדלקמן:

1. הנאשמת תחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הודתה במשך שנה מהיום.

אם לא תחתום על ההתחייבות, תאסר למשך 90 ימים.

עמוד 4

2. הנאשמת תמצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליה לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשמת כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולהרשיעה ולגזור דינה לרכיבי ענישה נוספים.

3. אני מטילה על הנאשמת לבצע 200 שעות שירות לתועלת הציבור בבית ספר תיכון אורט אדיבי באשקלון, בעבודות משרדיות, בהיקף שלא יפחת מ- 4 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

מוסבר לנאשמת כי אם לא תבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, ולהרשיעה ולשוב ולגזור את דינה לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ' אלול תשע"ד, 15/09/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה